

TOLNA MEGYEI RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
BŰNÜGYI IGAZGATÓSÁG
BŰNÜGYI OSZTÁLY
BŰNMEGELŐZÉSI ALOSZTÁLY

Ügyszám: 17000/228-3/2016. ált.

**Összefoglaló
„az áldozatsegítés Tolna megyei minta modellje” programról**

A Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság és a Tolna Megyei Kormányhivatal 2011-ben közösen készítette el a „Ne váljon áldozattá! – az áldozattá válás megelőzése, áldozatsegítés komplex megközelítésű minta modellje Tolna megyében” című projektjét a **TÁMOP-5.6.1C pályázati felhívásra**. Célunk az volt, hogy az igazságügyi szolgálattal együttműködve az áldozattá válás megelőzésének és a már áldozattá vált személyek megsegítésének a jelenleg is működő ellátórendszerre épülő modelljét dolgozzuk ki. A meglévő állami és nem állami szervezetek által nyújtott szolgáltatások egymásra épülve, egymást kiegészítve olyan védőhálót szándékoztak létrehozni, mely lehetővé teszi az információk hatékony elérését és a segítség személyre szabott, rugalmas igénybevételét a hátrányos helyzetű térségekben is.

A sikeres pályázat alapján a „Ne váljon áldozattá” program megvalósítását a Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálatával 2012. december 1-jén kezdtük el, és 2014. november 30-án fejeztük be.

1. Előzmények, a projekt ismertetése

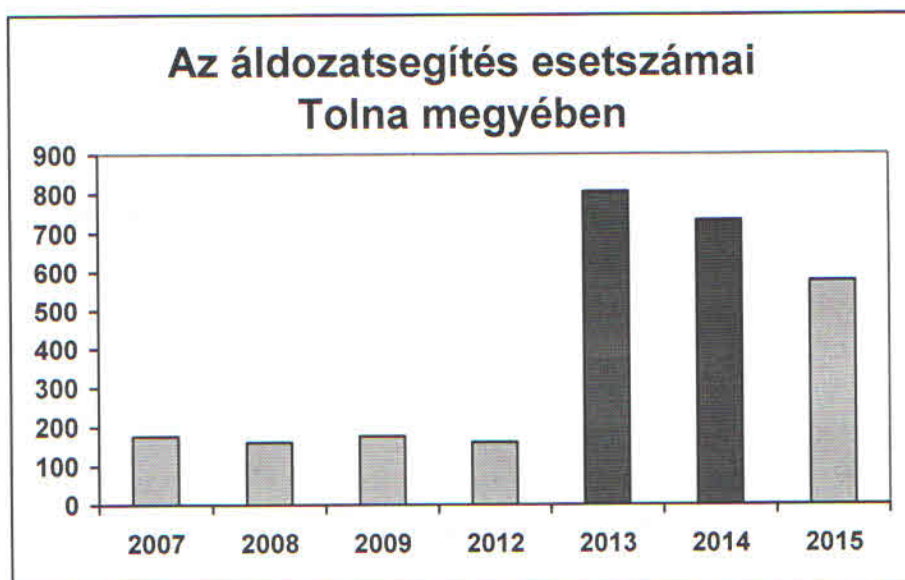
2006 és 2010 között az áldozatsegítő tevékenység láthatóan háttérbe szorult. Az áldozatok nagy része nem jutott megfelelő információhoz, és csak kevesen keresték meg az Áldozatsegítő Irodát, amely akkoriban mindösszesen egy munkatársat foglalkoztatott az egész megyében. A helyzet miatt gyakran érte kritika a rendőrséget, holott a problémát a rendszer hibái okozták. Mivel közös feladatról volt szó, megkerestük a Kormányhivatalt, és javasoltuk, hogy amennyiben tudunk közösen pályázni, hozzunk létre egy olyan rendszert, amely az előző hibáit kiküszöböli: a munkatársak legyenek elérhetőek a rendőrkapitányságokon, az ügyintézésben a sértettek/áldozatok kapjanak megfelelő tájékoztatást, segítséget szakavatott kollégáktól, ezzel együtt az áldozatsegítés, a kárenyhítés legyen elérhető azok számára is, akik távolabbról, nehezebben utaznak.

A projekt a gyakorlatban a következő képen valósult meg: a megye 5 rendőrkapitányságán két- két áldozatsegítő munkatársat foglalkoztatunk. A 10 munkatársból 5 roma származású, ez a projekt egyik különlegessége is. Köztudott, hogy a romák nagy számban érintettek sértettként a büntető eljárásokban, valamint az is, hogy egyes ügyekben a roma származásúak könnyebben elmondják problémáikat, ha szintén roma származású az, aki eljár esetükben.

Az eltelt idő igazolta elvárásainkat, a roma munkatársak bevonása elősegíti a diszkrimináció enyhítését, jelentősen csökkenti hosszabb távon meg is szünteti az előítéletességet.

2. Tapasztalatok

Az áldozatsegítők feladataikat a rendőrkapitányságok állományában, helyileg is a rendőr kollégák közelében, velük közvetlen kapcsolatban teljesítik. Mivel civil szakemberekről van szó, könnyen és hatékonyan tudják kezelni az áldozatok ügyeit. A sértettek szinte kivétel nélkül bizalommal fordulnak az áldozatsegítő kollégákhoz. A program kezdete óta közel háromszorosára emelkedett az áldozatsegítésben részesült személyek száma.

A program megítélése rendkívül kedvező volt, eredményeiről elismerő szavakat kaptunk a Belügyminisztériumtól, a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanácstól. Számos köszönőlevél érkezett az állampolgároktól.

3. A program folytatásának szükségessége

Az áldozatsegítést az Európai Unióban kiemelt prioritásként kezelik, 2015. novemberig a 2012/29/EU direktíva előírásait a tagállamoknak kötelező végrehajtaniuk. Az áldozatokkal történő foglalkozás Tolna megyei gyakorlata megoldást kínál az e területre vonatkozó jogszabályi előírások maradéktalan teljesítésére.

A számos siker és elismerés ellenére a TÁMOP-os finanszírozás megszűnését követően veszélybe került az áldozatsegítés Tolna megyei modelljének további működtetése. A folyamatosan érkező köszönőlevelek abban erősítettek bennünket, hogy valamilyen módon próbáljuk a jól működő struktúrát fenntartani. Kerestük a pályázati lehetőségeket, források után kutattunk a minisztériumokban. Pályázatot eddig még ebben a tárgykörben nem írtak ki, az illetékes szakminisztérium egyelőre megoldást nem ígért. Ezen próbálkozások után jutottunk el az önkormányzatokhoz, akik jársonként eltérő módon segítettek tovább működtetni az áldozatsegítés megyei modelljét.

Az önkormányzatokkal közös erőfeszítéseink eredménye, hogy megyénkben a rendőrkapitányságon dolgoznak áldozatsegítők, akik a bűncselekmények sértettjeiként megjelenő tanukat a kihallgatásukat követően „pártfogásba” veszik, tájékoztatják őket a lehetséges áldozatsegítési szolgáltatásokról, segítik őket a juttatásokhoz történő hozzáférésben, elvégzik helyettük az adminisztrációt, megkímélik őket a megyeszékhelyre történő utazástól. Igaz, ez csak ideiglenes megoldást jelent a program életben tartására.

4. Összegzés

A program mind a civil szervezetek, mind a rendőrség részéről elismerést nyert a hatékonysága miatt, mivel jelentősen csökkentette az érintett állampolgárok bürokratikus terheit: gyakorlatias, elérhető megoldást kínál a bajban lévők számára. Fontos lenne ezért olyan folytatási lehetőségeket, forrásokat találni, amelyek hosszútávon biztosítanák a rendszer működését.

Szekszárd, 2016. január 22.

Tisztelettel:

László Illés
Illés László r. alezredes
a program szakmai vezetője